

QALDIRIN PƏRDƏLƏRİ

Osman Fərmanoğlu

Gələn uğultu səsi çayı dəli eləyir,
Sular nə vaxt durular bir damcı içib gedək.
Suya təşnə kəslərin çin çıxarmı diləyi?–
Bizim olan sığalı boyuna biçib gedək.

Adı da özgənini Vətən deyilən yerin,
Qucağında çayırdan qiymətsizdi izlərin...
“Bir sabahın xeyir”lə açılmırsa səhəri,–
Qalaq nə üzlə qalaq, nə üzlə köçüb gedək.

Örtülü oyunları pərdələr gizləməkdə,
Ağız qıfıllıdırsa, nə çıxar gözləməkdən.
Dizimiz qançır olub ömrü məhmizləməkdən,
Heç nəyin mizanı yox, nəyisə ölçüb gedək.

Lap Adəm dönəmindən baxan yox qardaşlığa,
Dünya məəttəl qalır bizdəki dil--xoşluğa...
Dava gəzən adamlar atı sürür daşlığa,---
Dava-- şava içində hansını seçib gedək.

Osman, kimin əlində qismətin son tikəsi,
Çörək böldüyün adam gəlir çörəyi kəsir.
Başımızın üstündə pərdəli gəzən kəsin
Qılincını qaldırın,altından keçib gedək.

DOSTLAR SENİ HATIRLIYOR

Oyhan Hasan Bildirki

Bir kutup yıldızı gibi
Gündüz gece hep parlıyor
Öksüz kalan kuzu gibi
Dostlar seni hatırlıyor.

Birlik denizinde yanmış
Dost dost diye ne çok yanmış
Türlü manaya boyanmış
Dostlar seni hatırlıyor.

Bahçe kazdın, toprak eştin
Uğruna ömür tükettin
Dirlik dedin, Türklük dedin
Dostlar seni hatırlıyor.

Başkası ne derse desin
Türkülerin gürüldesin
Cümle dilde, gönüldesin
Dostlar seni hatırlıyor.

Geçse yıllar gün gelecek
Sözün büyür çiçek çiçek
Âşık Veysel yaşar gerçek
Dostlar seni hatırlıyor.

Uzun ince yola koştun
Nice zorlu dağlar aştın
Her çiçekte renk renk açtın
Dostlar seni hatırlıyor.

Garip Oyhan sözün özü
Hatırlattı özümüzü
Hasret koydu gözümüzü
Dostlar seni hatırlıyor.